

Πριν να ταυτιστεί με την Κέρκυρα, η Σχερία, το νησί των Φαίακων, βρισκόταν στα πέρατα της γης, αν και κάποιοι την τοποθετούσαν στην Θεσπρωτία ή την Ιλλυρία, χωρίς απαραίτητα να τη θεωρούν νησί. Άλλωστε, ο Όμηρος αυτό το τελευταίο (αν δηλαδή η Σχερία ήταν νησί ή όχι) δεν το διευκρινίζει. Οι Φαίακες, αρχικά, κατοικούσαν στην μυθική Υπέρεια, μια περιοχή που κάποιοι, εξαιτίας της γειτνίασής της με την χώρα των Κυκλώπων, τοποθετούσαν στη Σικελία και συγκεκριμένα στην Καμαρίνα, πλάι στους βάλτους της λίμνης Lago di Kamarana. Ο τόπος έφερε το όνομα μιας από τις τρεις χιλιάδες κόρες του Ωκεανού και της Τηθής κι ήταν γνωστός από το αρρωστημένο κλίμα του, εξ αιτίας του οποίου είχε δημιουργηθεί και η παροιμία «Μη κίνει Καμαρίναν». Υπήρχαν όμως και εκείνοι που τοποθετούσαν την Υπέρεια στην Ήπειρο. Και οι μεν και οι δε προέβαλαν τους ισχυρούς λόγους τους.

Γείτονες των Φαίακων, στην Υπέρεια, ήταν οι τρομεροί Κύκλωπες που, όχι σπάνια, τους προκαλούσαν φοβερά δεινά. Οι Φαίακες υπέφεραν. Τον ίδιο καιρό, βασιλιάς του λαού των άδικων Γιγάντων (ζούσαν στην Ήπειρο αυτοί) ήταν ο Ευρυμέδοντας. Πριν να αφανιστούν κι αυτός και ο λαός του, ο Ευρυμέδοντας πρόλαβε να αποκτήσει κάμποσα παιδιά. Την πιο μικρή από τις κόρες του, την όμορφη Περίβοια, την είδε και την ερωτεύτηκε ο Ποσειδώνας. Από την ένωσή τους, γεννήθηκε ο Ναυσίθοος που, μεγαλώνοντας, έγινε βασιλιά των Φαίακων. Άρα οι Φαίακες κάλλιστα μπορούσαν να κατοικούν στην Ήπειρο, όπως και στη Σικελία.

Για να γλιτώσουν από τις επιδρομές των Κυκλώπων, τους οποίους με κανένα τρόπο δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν, ο Ναυσίθοος πήρε τους Φαίακες και πήγε και εγκαταστάθηκε στη Σχερία. Εκεί, παντρεύτηκε κι απέκτησε δυο γιους, τον Ρηξήνορα και τον Αλκίνοο. Ο Ρηξήνορας παντρεύτηκε νέος, απέκτησε κόρη την Αρήτη και πέθανε, χτυπημένος από βέλος του Απόλλωνα. Έτσι, τον θρόνο των Φαίακων κληρονόμησε ο Αλκίνοος που παντρεύτηκε την ανιψιά του, Αρήτη, από την οποία απέκτησε πέντε γιους και μια μονάχα κόρη, την όμορφη Ναυσικά. Κατά τον Ησίοδο, η Αρήτη ήταν αδελφή (και γυναίκα) του Αλκίνοου.

Το νησί των Φαίακων, η Σχερία, ήταν γνωστό και με τα ονόματα Μακρίδα και Δρεπάνη. Όλοι όμως το γνώριζαν ως Κόρκυρα κι έμεινε να λέγεται Κέρκυρα. Κατά μια διαφορετική εκδοχή, ήταν η νύμφη Κέρκυρα, η κόρη του Ασωπού ποταμού που του έδωσε το όνομά της. Αρχικά, μιλούσαν για τον Ασωπό της Βοιωτίας. Μετά, λόγοι πολιτικοί μετέθεσαν την πατρότητα της Κέρκυρας στον Ασωπό της Πελοποννήσου, κοντά στην πόλη Φλιούντα, στα περίχωρα της Νεμέας. Την πήρε από τα μέρη της ο θεός Ποσειδώνας και την πήγε στο νησί, στο οποίο

δόθηκε το όνομά της. Εκεί, η νύμφη γέννησε γιο στον θεό. Τον είπαν Φαίακα.

Ως γενάρχης των Φαιάκων, αυτός ο Φαίακας ήταν εφεύρημα των ιστορικών χρόνων επειδή οι κάτοικοι από κάποιον έπρεπε να προέρχονται. Σύμφωνα με τον αρχικό μύθο, ο Φαίακας ήταν πατέρας του Λοκρού και του Αλκίνοου, βασιλιά του νησιού την εποχή που διαδραματίζεται η Οδύσσεια.

(τελευταία επεξεργασία, 22 Μαΐου 2022)